

Mattilsynet – Hovedkontoret
Seksjon Dyrevelferd
Pb. 383
2381 Brumunddal

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

Org. nr. 966251808

Postadresse:
Pb. 6781 St. Olavs plass
0130 Oslo

Besøksadresse:
Keysers gt. 5
0165 Oslo

22 99 46 00
dnv@vetnett.no
www.vetnett.no

Jnr.: 25/18/Ark.nr.
0.131/EB/ Oslo
14.02.2017

Svar på henvendelse fra Mattilsynet vedrørende satser for nødhjelp.

Det vises til henvendelse per e-post 18. januar fra Bjørnar Stavenes vedrørende endringer i nødhjelpsforskriften, samt brev fra Mattilsynet til NMBU Veterinærhøgskolen 17. januar 2018 (deres ref 2018/015837)

I våre takstundersøkelser de siste årene kan vi hente ut følgende opplysninger:

Fra takstundersøkelse i ambulant stordyrpraksis i 2017 varierer oppgitt timesats mellom 900 og 2500 kroner med et gjennomsnitt på ca. 1150 kroner

Fra takstundersøkelse blant hestepraktiserende veterinærer i 2016 varierer oppgitt timesats mellom 650 og 2500 kroner med et gjennomsnitt på ca. 1250 kroner.

Fra takstundersøkelse i dyreklinikker i 2015 varierer oppgitt timesats mellom 800 og 3000 med et gjennomsnitt på 1510 kroner. Basert på uformelle opplysninger i klinikksektoren anslås gjennomsnittlig timesats i 2018 til å ligge en del høyere nå.

I det nevnte brev fra Mattilsynet til NMBU Veterinærhøgskolen beskrives Mattilsynets endrede forvaltningspraksis når det gjelder honorering og medgått tid ved saker med nødhjelp til ville dyr.

Her anslås det en tidsbruk i slike saker på mellom 20 og 30 minutter totalt.

Dette bærer preg av, i beste fall, en total manglende forståelse for hva slike saker innebærer i en klinisk veterinærpraksis; i verste fall en bevisst holdning til at veterinærer i stor grad selv må dekke kostnadene til håndtering og avlivning av ville dyr. Dette strider etter vårt syn med intensjonene i bestemmelsen om nødhjelp til dyr, og vil, dersom dette blir vanlig praksis fra Mattilsynets side, bidra til å svekke legitimiteten og oppslutningen om plikt til nødhjelp blant veterinærer.

En typisk sak hvor veterinærer blir involvert i avlivning av skadde, ville dyr innebærer mottak av dyret, samtale med den som bringer inn eller har oppdaget dyret, en enkel undersøkelse, forsvarlig avlivning i tråd med bestemmelsene i dyrehelsepersonelloven og dyrevelferdsloven, håndtering og destruksjon av kadaveret, rengjøring og journalskriving i tråd med bestemmelsene i journalforskriften og utfylling av nødvendig dokumentasjon til Mattilsynet med rett til refusjon. Dessuten vil ofte ville

DEN NORSKE
VETERINÆRFORENING

dyr være mer uhåndterlige og kreve spesielle tiltak når det gjelder fengsling og hygienekrav for å unngå smitte.

Uansett hvor lite og «betydningsløst» det ville dyret måtte være, er det åpenbart at prosessen vil ta lenger tid enn det Mattilsynet legger til grunn for sin refusjon.

Bestemmelsen om nødhjelp i lov og forskrift er helt avhengig av at ordningen oppleves som rettferdig og bærekraftig fra veterinærenes side, og at kompensasjonen for denne plikten er i nærheten av å dekke de faktiske kostnadene. Vi opplever stor frustrasjon fra våre medlemmer på dette området allerede nå, og dette utløser også stadig flere klagesaker til Mattilsynet, hvilket bidrar til økt ressursbruk for alle parter, og dermed økte samfunnsmessige kostnader.

Slik denne ordningen er i ferd med å utvikle seg, er det overhengende fare for at nødhjelpsplikten ikke ivaretar hensynet til dyrevelferd slik det er forutsatt.

Med vennlig hilsen

Ellef Blakstad
fagsjef
Den norske veterinærforening